

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 71: Forslag til folketingsbeslutning om en kommission til undersøgelse af Blekingegadesagen.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 12.03.2008).

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet.

Justitsministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten pålægger regeringen i henhold til lov om undersøgelseskommissioner at nedsætte en undersøgelseskommission, som skal undersøge en række forhold vedrørende Blekingegadesagen. Enhedslisten foreslår bl.a., at en kommission skal undersøge, om PET undlod at videregive oplysninger til kriminalpolitiet i forbindelse med opklaringen af Blekingegadesagen eller begrænsede kriminalpolitiets adgang til at bruge oplysninger fra PET i forbindelse med efterforskningen af sagen, og skal undersøge PET's, Justitsministeriets og Udenrigsministeriets, herunder ministres, rolle i forbindelse med efterforskningen af røveriet mod en pengetransport i Lyngby i 1983, spørgsmålet vedrørende PET's samarbejde med Mossad og amerikanske efterretningstjenester samt forløbet omkring danske erhvervsfolks våbenproduktion til Israel og den måde, myndighederne håndterede sagen på.

Beslutningsforslaget skal ses i lyset af den fornyede offentlige debat vedrørende myndighedernes rolle i opklaringen af Blekingegadesagen tilbage i 1980'erne, som er opstået i kølvandet på Peter Øvig Knudsens bøger om Blekingegadebanden.

Sagen vedrørende Blekingegadebanden, og hvad der foregik dengang i 1980'erne, er uden tvivl af stor interesse ikke mindst i et historisk perspektiv. Derfor vil jeg også gerne understrege, at regeringen er enig i, at alle relevante dele af myndighedernes håndtering af Blekingegadesagen bør belyses. Det har vi sagt flere gange tidligere, og det er fortsat regeringens holdning.

Jeg må imidlertid sige, at jeg har meget svært ved at se sammenhængen mellem flere af de spørgsmål, som forslagsstillerne mener bør undersøges, og så myndighedernes håndtering af

Blekingegadesagen. Det gælder f.eks. spørgsmålet om danske erhvervsfolks våbenproduktion til Israel. Godt nok omtaler Peter Øvig Knudsen i andet bind af sine bøger om Blekingegadesagen den såkaldte Wejrasag, en sag, som omhandlede den danske ammunitionsfabrik Wejra A/S, der i 1980'erne angiveligt stod bag en række overførsler af israelsk producerede våben fra Israel til Iran, og hvor flere personer i 1980 blev dømt for overtrædelse af krigsmaterielloven, da virksomheden i strid med den daværende lovgivning reelt var ejet af et israelsk selskab.

Det er en sag, som der er redegjort nærmere for i min besvarelse af 25. april 2007 af spørgsmål nr. S 2606 fra medlem af Folketinget, hr. Bjarne Laustsen. Efter regeringens opfattelse har Wejrasagen ikke noget at gøre med myndighedernes opklaring af Blekingegadesagen. Jeg må også sige, at jeg har meget svært ved at se en sammenhæng mellem danske erhvervsfolks eventuelle våbenformidling til Israel og de danske myndigheders håndtering heraf og så Blekingegadesagen.

Et andet spørgsmål, som efter forslagsstillerens opfattelse bør indgå i en Blekingegadeundersøgelse, er som nævnt, om PET's samarbejde med henholdsvis Mossad og de amerikanske efterretningstjenester kan være en medvirkende årsag til, at alvorlige forbrydelser ikke blev opklaret og retsforfulgt. Også dette spørgsmål ligger efter regeringens opfattelse ganske langt fra kernen i sagen om Blekingegadebanden. Efter regeringens opfattelse er det snarere et spørgsmål, der naturligt indgår i PET-kommissionens generelle undersøgelse af PET's virksomhed på det politiske område. Som det fremgår af besvarelserne fra den 4. marts i år af spørgsmål nr. 310 og 311 fra Folketingets Retsudvalg, har PET-kommissionen over for Justitsministeriet oplyst, at kommissionen i sine undersøgelser vil komme ind på PET's samarbejde med udenlandske efterretningstjenester.

Spørgsmålene om danske erhvervsfolks våbenformidling til Israel og PET's samarbejde med udenlandske efterretningstjenester ligger således efter regeringens opfattelse så langt fra kernen af myndighedernes håndtering af Blekingegadesagen, at regeringen har svært ved at se, hvorfor disse spørgsmål skal indgå i en undersøgelse af Blekingegadesagen. Der er uden tvivl mange sager fra 1970'erne og 1980'erne, som det af den ene eller den anden grund kunne være interessant at få belyst nærmere, ikke mindst i et historisk perspektiv, men jeg tror, at